

Sygn. akt: VU 1240/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 lutego 2014 roku

Sąd Okręgowy - Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Legnicy

w składzie:

Przewodniczący: SSO Mirosława Molenda-Migdalewicz

Protokolant: Katarzyna Awsiukiewicz

po rozpoznaniu w dniu 26 lutego 2014 r. w Legnicy

sprawy z wniosku M. W.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

o odstąpienie od zobowiązania do zwrotu nienależnie pobranej emerytury

na skutek odwołania M. W.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

z dnia 15 kwietnia 2013 roku

znak (...)

oddala odwołanie

Sygn. akt VU 1240/13

UZASADNIENIE

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. decyzją z dnia 15 kwietnia 2013r. znak (...) - dokonał rozliczenia przychodu osiągniętego w roku 2012 przez M. W..

Organ rentowy ustalił przychód osiągnięty przez M. W. w 2012r. w łącznej wysokości 145473,55 zł i wskazano , że przychód ten przekroczył wyższą kwotę graniczną dla tego roku (55291zł) o kwotę łączną 90182,55 zł .

W konsekwencji organ rentowy wskazał , że osiągnięty przez M. W. przychód w roku 2012 – uzasadniał zawieszenie łącznej kwoty emerytury wypłaconej za 2012r. tj. 58743,44 zł – uznając to świadczenie jako nienależnie pobrane .

W konsekwencji organ rentowy we wskazanej decyzji zobowiązał M. W. do zwrotu nienależnie pobranego świadczenia za 2012r. w łącznej wysokości 58743,44 zł

Od powyższych decyzji odwołanie złożył M. W. domagając się zmiany decyzji poprzez ustalenie ,iż nie zachodzą przesłanki do zawieszenie emerytury skarżącego w okresie od 01 stycznia 2012r. do 31 grudnia 2012r.

W uzasadnieniu odwołania wskazano ,iż ustalenia organu rentowego jakoby w 2012r. osiągnął przychód w wysokości 145473,55 zł są sprzeczne z twierdzeniami skarżącego . M. W. wskazał, iż w tym zakresie ciężar dowodu spoczywa na organie rentowym .

W odpowiedzi na odwołanie Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. – na podstawie art. 477⁹ & 1kpc -wniósł o jego odrzucenie z uwagi na nadmierne przekroczenie terminu do złożenia odwołania w sprawie .

Z ostrożności procesowej organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania , podnosząc ,iż podstawę prawną wydania zaskarżonych decyzji stanowił art. 104 ust. 1 oraz art. 138 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz, U z 2009r. , Nr 153 , poz. 1227 z późniejszymi zmianami) .

W pozostałym zakresie podtrzymano wyliczenia zawarte w zaskarżonej decyzji .

Zarządzeniem z dnia 17 lipca 2013r. – wydanym w trybie art. 467&4 kpc- zwrócono sprawę Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. celem uzupełnienia zaskarżonej decyzji poprzez przedstawienie sposobu rozliczenia emerytury wnioskodawcy za 2012r. w związku z przychodem osiągniętym za wyżej wskazany rok – w rozbiciu na poszczególne miesiące 2012r. oraz doręczenia uzupełnionej decyzji M. W..

W piśmie z dnia 05 sierpnia 2013r. organ rentowy uzupełnił decyzję z dnia 15 kwietnia 2013r. przedstawiając sposób wyliczenia nienależnie pobranej emerytury w rozbiciu na poszczególne miesiące roku 2012r. ze wskazaniem wysokości przychodu osiągniętego w każdym miesiącu 2012r., kwoty odpowiadającej 130% przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia i kwoty wypłaconej emerytury (karta 208 akt emerytalnych i 3 akt sprawy) .

Po doręczeniu pisma uzupełniającego zaskarżoną decyzję w zakresie wyliczenia miesięcznego i rocznego przychodu za 2012r. i wysokości miesięcznej i łącznej nienależnie pobranych świadczeń skarżący nie złożył pisma kwestionującego w tym zakresie prawidłowość wyliczeń organu rentowego .

Na rozprawie w dniu 26 lutego 2014r. skarżący również nie zakwestionował sposobu wyliczenia przez organ rentowy wysokości przychodu osiągniętego przez M. W. w 2012r. Zarzucił natomiast , że skarżący nie został w sposób wyraźny pouczony o skutkach związanych z osiągnięciem przychodu przekraczającego 130% przeciętnego , miesięcznego wynagrodzenia. Zdaniem skarżącego pouczenia były zbyt lakoniczne i niedokładne .

Ponadto skarżący wskazał , iż organ rentowy pomimo braku – w tym zakresie wniosku – winien z urzędu pouczyć lub rozważyć możliwość odstąpienia od zwrotu nienależnie pobranych świadczeń – z uwagi na szczególne okoliczności sprawy – chorobę syna (protokół rozprawy z dnia 26 lutego 2014r. 00:04:07-00:09:23) .

Sąd ustalił następujący stan faktyczny sprawy :

Wnioskodawca M. W. od dnia 01 marca 2007r. ma ustalone prawo do emerytury górniczej .

Pierwsza decyzja wydana została przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. dnia 06 marca 2007r. – znak (...) .

Integralną część decyzji stanowiło pouczenie pisemne, za którego prawidłowość poświadczyło pisemnie dwóch pracowników organu rentowego , składając pod pouczeniem swoje podpisy i imienne pieczętki .

W pkt.VII pkt. 1 pouczenia organ rentowy wskazał co następuje :” zawieszeniu podlega emerytura (...) w razie osiągnięcia przychodu przekraczającego 130% przeciętnego, miesięcznego wynagrodzenia za kwartał kalendarzowy , ostatnio ogłoszonego przez Prezera GUS. Kwota ta obowiązuje od miesiąca następnego po miesiącu, w którym została ogłoszona” (karta 18 akt emerytalnych) .

Decyzją z dnia 12 lipca 2007r. ZUS Oddział w L. od dnia 01 lipca 2007r. zawiesił M. W. wypłatę emerytury z powodu osiągnięcia przychodu w kwocie przekraczającej 130% przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia , pouczając że wznowienie wypłaty nastąpi na wniosek skarżącego .

Decyzją z dnia 11 lutego 2008r. organ rentowy dokonał rozliczenia przychodu za okres od 01 marca 2007r. do 31 grudnia 2007r.

Integralną część tej decyzji stanowiło pouczenie w formie pisemnej informacji . W pkt II.1 wskazano , że prawo do emerytury ulega zawieszeniu w razie uzyskania przychodu z tytułu działalności podlegającej obowiązkowi ubezpieczenia społecznego np. z zatrudnienia (karta 30 akt ubezpieczeniowych) .

W piśmie z dnia 22 stycznia 2008r. zakład pracy zawiadomił ZUS Oddział w L. o przekroczeniu przez M. W. rocznej podstawy wymiaru składek .

W decyzji z dnia 22 sierpnia 2008r. organ rentowy zawiesił skarżącemu wypłatę emerytury z powodu osiągnięcia przychodu w kwocie przekraczającej 130% przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia , pouczając że wznowienie wypłaty nastąpi na wniosek skarżącego .

W pkt. VII pkt. 1 w/w decyzji zamieszczono pouczenie o treści jak w pierwszej decyzji emerytalnej z dnia 06 marca 2007r. co do zasad zawieszania emerytur .

Takiej samej treści pouczenie organ rentowy zawarł w decyzji wydanej dnia 18 maja 2010r. (karta 130 akt ubezpieczeniowych) .

W kolejnej decyzji dnia 11 marca 2011r. o waloryzacji emerytury w pouczeniu w pkt.III.1 wskazano dodatkowo, iż zawieszeniu w całości podlega emerytura – w razie osiągnięcia przychodu w kwocie przekraczającej 130% przeciętnego wynagrodzenia, ostatnio ogłoszonego przez Prezesa GUS (karta 168 akt ubezpieczeniowych) .

Podobnej treści pouczenie o zawieszeniu w całości emerytury w sytuacji przekroczenia 130% przeciętnego wynagrodzenia , ostatnio ogłoszonego przez Prezesa GUS zawarte zostało w pkt. II.3 informacji stanowiącej integralną część decyzji z dnia 06 lutego 2012r. (karta 192 akt ubezpieczeniowych) .

W 2012r. M. W. była zatrudniona w(...) S.A. Zakłady (...) w okresie od 1 stycznia 2012r. do 31 grudnia 2012r.

Z tytułu zatrudnienia w 2012r. M. W. osiągnął przychód w następującej wysokości w poszczególnych miesiącach: styczeń – 18004,12; luty-7983,87; marzec – 8460,49 zł ; kwiecień - 8448,65 zł ; maj – 7717,75 zł ; czerwiec - 23102,85zł ; lipiec – 9510,19 zł ; sierpień – 16392,56 zł ; wrzesień – 8142,29 zł ; październik – 10069,47 zł ; listopada – 19938,88 zł ; grudzień 7702,43 zł . Roczny łączny przychód z tytułu zatrudnienia na umowę o pracę – 145473,55 zł .

Łączna kwota emerytury wypłaconej w 2012r. – 58743,44 zł .

W dniu 09 lutego 2013r. zakład pracy wystawił zaświadczenie o wysokości przychodu osiągniętego przez skarżącego w 2012r. , które wpłynęło do ZUS Oddział w L. dnia 14 maja 2013r.

W następstwie złożenia powyższego zaświadczenia organ rentowy wydał zaskarżoną decyzję.

dowód :

- akta emerytalne k. 17-128, 21, 29-30, 51, 57-58,. 129-130, 167- 168 , 192.

Sąd zważył co następuje :

Na wstępie wskazać należy, iż - w ocenie sądu - nie zasługuje na uwzględnienie wniosek ZUS Oddział w L. o odrzucenie odwołania na podstawie art. 477⁹ & 1kpc .

Jak wynika z akt emerytalnych (tom II strona 163) M. W. odebrał osobiście zaskarżoną decyzję z dnia 22 kwietnia 2013r. Odwołanie datowane 15 maja 2013r. nadane zostało w urzędzie pocztowym w dniu 21 czerwca 2013r. , a do organu rentowego zostało doręczone dnia 24 czerwca 2013r.

Złożenie odwołania po upływie dwóch miesięcy od daty doręczenia decyzji skarżącemu nie jest – zdaniem sądu – nadmiernym przekroczeniem terminu do dokonania tej czynności, skutkującym odrzuceniem odwołania.

W konsekwencji sąd rozpoznawał odwołanie odnosząc się do merytorycznych stanowisk stron.

Na wstępie wskazać należy, iż odwołanie jest nieuzasadnione.

Zgodnie z art. 104 ust. 7 i 8 ustawy emerytalnej – prawo do emerytury, do której uprawniona jest jedna osoba ulega zawieszeniu w razie osiągnięcia przychodu w kwocie wyższej niż 130% przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia za kwartał kalendarzowy, ostatnio ogłoszonego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego. W razie osiągnięcia przychodu w kwocie przekraczającej 70% przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego za kwartał kalendarzowy, ostatnio ogłoszonego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego, nie wyżej jednak niż 130% tej kwoty, świadczenie ulega zmniejszeniu o kwotę przekroczenia, nie większą jednak niż kwota maksymalnego zmniejszenia obowiązująca w dniu 31 grudnia 1998r. – dla emerytury.

Z &1 pkt.3 i &6 pkt.1 Rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 22 lipca 1992r. w sprawie szczegółowych zasad zawieszania lub zmniejszania emerytury i renty (Dz. U. z dnia 06 sierpnia 1992r.) za dochód osiągnięty uważa się faktyczny dochód uzyskany przez emeryta w danym roku kalendarzowym, a ustalenie czy dochód emeryta uzasadniał wypłatę świadczenia w pełnej wysokości, jego zawieszenie lub zmniejszenie, następuje po upływie roku kalendarzowego na podstawie zawiadomienia zakładu pracy emeryta.

W przypadku, gdy kwota przychodu przekracza roczną graniczną kwotę przychodu, emerytura ulega zawieszeniu. Przychód uważa się za osiągnięty w miesiącu, w którym został wypłacony. Rozliczenie przychodu następuje w formie rozliczenia rocznego, po zakończeniu roku kalendarzowego.

W celu ustalenia, czy zaistniały okoliczności powodujące zawieszenie emerytury, organ rentowy porównuje łączną kwotę emerytury i przychodu uzyskaną w roku kalendarzowym z roczną dopuszczalną kwotą przychodu,

Po przeprowadzeniu postępowania dowodowego sąd uznał, iż organ rentowy prawidłowo za okres od 01 stycznia 2012r. do 31 grudnia 2012r. uznał za przychód M. W. wynagrodzenie roczne wynikające ze stosunku pracy w (...)S.A. – w kwocie łącznej 145473,55 zł wskazanej przez zakład pracy w zaświadczeniu wystawionym dnia 09 lutego 2013r.

Przychód z tego tytułu wskazany został w szczegółowej, miesięcznej specyfikacji zawartej w piśmie z dnia 05 sierpnia 2013r.

Skarżący co do prawidłowości ustalenia przychodu za 2012r. nie wniósł zastrzeżeń.

Odnosząc się do zarzutu skarżącego zgłoszonego na rozprawie w dniu 26 lutego 2014r. jakoby przyczyną pobrania w 2012r. emerytury mimo osiągnięcia przychodu przekraczającego 130% przeciętnego, miesięcznego wynagrodzenia był błąd organu rentowego w zakresie pouczenia o skutkach z tym związanych.

W ocenie sądu zarzut ten pozostaje w sprzeczności z treścią akt ubezpieczeniowych, w których znajdują się decyzje zawierające pouczenia – przedstawione w ustaleniach faktycznych niniejszego uzasadnienia. Pouczenie te są wyraźne i logicznie przedstawiając skutki osiągnięcia przez emeryta przychodu przekraczającego 130% przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w roku kalendarzowym poprzedzającym rok rozliczenia.

W tym miejscu wskazać należy, że zaskarżona decyzja jest decyzją tzw. wymiarową, w której organ rentowy ustalił wysokość nienależnie pobranego świadczenia.

Jednocześnie zgodnie z treścią przepisu 84 ustęp 1 i 8 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych osoba, która pobrała nienależne świadczenie z ubezpieczeń społecznych, jest obowiązana do jego zwrotu, wraz z odsetkami, w wysokości i na zasadach określonych przepisami prawa cywilnego.

Zakład może odstąpić od żądania zwrotu należności z tytułu nienależnie pobranych świadczeń w całości lub w części, odroczyć termin ich płatności albo rozłożyć je na raty, jeżeli zachodzą szczególnie uzasadnione okoliczności lub kwota nienależnie pobranych świadczeń nie przewyższa kosztów upomnienia w postępowaniu egzekucyjnym w administracji. W tym zakresie organ rentowy - zgodnie z zapisem ustawowym działa na wniosek strony, po uprawomocnieniu się decyzji ustalającej wysokość nienależnie pobranego świadczenia .

Ponieważ z treści odwołania wynikał spór między stronami(co do samego faktu osiągnięcia przez skarżącego przychodu w wysokości skutkującej zawieszeniem emerytury), który podlegał rozpoznaniu przez sąd – nie zasługuje na uwzględnienie zarzut zgłoszony na rozprawie w dniu 26 lutego 2014r.

Reasumując Sąd – kierując się treścią art. 477¹⁴ & 1 kodeksu postępowania cywilnego - oddalił odwołania, gdyż nie było podstaw do ich uwzględnienia z przyczyn wymienionych w niniejszym uzasadnieniu .